

N. 2472/1997, ΑΚ 932

Η άσκηση αγωγής κατά πολλών συνεναγομένων που συνδέονται με σχέση απλής ομοδικίας δεν συνιστά παραβίαση επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

1578/2018

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Φωτεινή Αλεκοπούλου, Πρωτόδικη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, καθώς και από τη Γραμματέα Ιωάννα Βέττου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 20η Σεπτεμβρίου 2017 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των διαδίκων:

Της ενάγουσας : {ενάγουσα}, κατοίκου {χ} Αττικής, οδός {χ} αρ. 1, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Δημητρίου Γίτσα.

Της εναγόμενης : Της υπό εκκαθάριση ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ-ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα, λεωφόρος Μεσογείων αρ. 109 - 111 και εκπροσωπείται νόμιμα (δυνάμει της με αριθμό 182/4.4.2016 ΕΠΑΘ ΤτΕ, ΦΕΚ Β' 925) από τον ειδικό της εκκαθαριστή, ήτοι την ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «ΡQH ENIAIA EIDIKH EKKAΘARISH ANΩNYMH ETAIPEIA, EIDIKOS EKKAΘARISTHS ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «ΡQH ENIAIA EIDIKH EKKAΘARISH A.E.», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, λεωφόρος Κηφισίας αρ. 268 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Χρυσάφως Ιωάννου.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 20.3.2017 αγωγή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με γενικό αριθμό κατάθεσης 518928/2017 και αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 570/22.3.2017, η οποία προσδιορίσθηκε να συζητηθεί κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη δημόσια συζήτηση στο ακροατήριο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά της από το σχετικό πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται παραπάνω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί και αναφέρθηκαν στις γραπτές προτάσεις που κατέθεσαν στο ακροατήριο.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Σε συμμόρφωση προς τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1981 (που κυρώθηκε με το Ν. 2068/1992) και την 95/46/ΕΚ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24.10.1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, εκδόθηκε ο Ν. 2472/1997 («Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα»), ο οποίος ορίζει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

Στο **άρθρο 2** ότι: «Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου νοούνται ως: α) "**Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα**", κάθε πληροφορία που αναφέρεται στο υποκείμενο των δεδομένων ... β) "**β. Ευαίσθητα δεδομένα**", τα δεδομένα που αφορούν στη φυλετική ή εθνική προέλευση, στα πολιτικά φρονήματα, στις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, στη συμμετοχή σε συνδικαλιστική οργάνωση, στην υγεία, στην κοινωνική πρόνοια και στην ερωτική ζωή, στα σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδίκες, καθώς και στη συμμετοχή σε συναφείς με τα ανωτέρω ενώσεις προσώπων, γ) "**Υποκείμενο των δεδομένων**", το φυσικό πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα και του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί δηλαδή μπορεί να προσδιορισθεί αμέσως ή εμμέσως, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόσταση του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική, πολιτική ή κοινωνική, δ) "**επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα**" ("επεξεργασία"), κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιείται από το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων ή φυσικό πρόσωπο με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων μεθόδων και εφαρμόζεται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διατήρηση η αποθήκευση, η τροποποίηση, η εξαγωγή, η χρήση, η διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλης μορφής διάθεση, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, η διασύνδεση, η δέσμευση (κλείδωμα), η διαγραφή, η καταστροφή, ε) "**Αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα**" ("αρχείο"), σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία αποτελούν ή μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας και τα οποία τηρούνται είτε από το Δημόσιο ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων ή φυσικό πρόσωπο, στ)..., ζ) "**Υπεύθυνος επεξεργασίας**", οποιοσδήποτε καθορίζει τον σκοπό και τον τρόπο επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός. Όταν ο σκοπός και ο τρόπος της επεξεργασίας καθορίζονται με διατάξεις νόμου ή κανονιστικές διατάξεις εθνικού ή κοινοτικού δικαίου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή τα ειδικά κριτήρια βάσει των οποίων γίνεται η επιλογή του καθορίζονται αντίστοιχα από το εθνικό ή το κοινοτικό δίκαιο, η) "**εκτελών την επεξεργασία**", οποιοσδήποτε επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό υπεύθυνου επεξεργασίας, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός, εκτός από το υποκείμενο των δεδομένων, τον υπεύθυνο επεξεργασίας και τα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον ενεργούν υπό την άμεση εποπτεία ή για λογαριασμό του υπεύθυνου επεξεργασίας, ι) "**Αποδέκτης**", το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή ή υπηρεσία, ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός, στον οποίο ανακοινώνονται ή μεταδίδονται τα δεδομένα, ανεξαρτήτως αν πρόκειται για τρίτο ή όχι, ια) "**Συγκατάθεση**" του υποκειμένου των δεδομένων, κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως, που εκφράζεται με τρόπο σαφή και εν πλήρη επιγνώσει και με την οποία το υποκείμενο των δεδομένων, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο "επεξεργασίας" τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει πληροφόρηση τουλάχιστον για το σκοπό της επεξεργασίας, τα δεδομένα ή τις κατηγορίες δεδομένων που αφορά η επεξεργασία, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και το όνομα, την επωνυμία και τη διεύθυνση του υπευθύνου επεξεργασίας και του τυχόν εκπροσώπου του. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί, οποτεδήποτε, χωρίς αναδρομικό αποτέλεσμα, ιβ) "**Αρχή**", η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού χαρακτήρα που θεσπίζεται στο κεφάλαιο Δ' του παρόντος νόμου".

Στο **άρθρο 3** «1. οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στην εν όλω ή εν μέρει αυτοματοποιημένη επεξεργασία καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν στο αρχείο. 2. Οι

διατάξεις του παρόντος νόμου δε εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο για την άσκηση δραστηριοτήτων αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών».

Στο **άρθρο 4** ότι: «1. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας πρέπει: α) Να συλλέγονται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία ενόψει των σκοπών αυτών β) Να είναι συναφή, πρόσφορα, και όχι περισσότερα από όσα κάθε φορά απαιτείται ενόψει των σκοπών της επεξεργασίας, γ) Να είναι ακριβή και, εφόσον χρειάζεται, να υποβάλλονται σε ενημέρωση, δ) ... Η τήρηση των διατάξεων της παραγράφου αυτής βαρύνει τον υπεύθυνο επεξεργασίας ...». Στο άρθρο 5 ότι: «1. Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνον όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη συγκατάθεσή του. 2. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η επεξεργασία και χωρίς τη συγκατάθεση, όταν: α) ... β) ... γ) ... δ) ... ε) Η επεξεργασία είναι απολύτως αναγκαία για την ικανοποίηση του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα και υπό τον όρο ότι τούτο υπερέρχει προφανώς των δικαιωμάτων και συμφερόντων των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα και δεν θίγονται οι θεμελιώδεις ελευθερίες αυτών

Στο **άρθρο 7Α** παρ. 1 εδ. ε' «Ο υπεύθυνος επεξεργασίας απαλλάσσεται από την υποχρέωση γνωστοποίησης του άρθρου 6 και από την υποχρέωση λήψης άδειας του άρθρου 7 του παρόντος νόμου όταν η επεξεργασία γίνεται από δικηγόρους, συμβολαιογράφους, άμισθους υποθηκοφύλακες και δικαστικούς επιμελητές ή οι εταιρείες των προσώπων αυτών και αφορά στην παροχή νομικών υπηρεσιών στους πελάτες τους, εφόσον ο υπεύθυνος επεξεργασίας και τα μέλη των εταιρειών δεσμεύονται από υποχρέωση απορρήτου που προβλέπει νόμος, και τα δεδομένα δεν διαβιβάζονται ούτε κοινοποιούνται σε τρίτους εκτός από τις περιπτώσεις που αυτό είναι αναγκαίο και συνδέεται άμεσα με την εκπλήρωση εντολής του πελάτη».

Στο **άρθρο 11** ότι : «Ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει, κατά το στάδιο της συλλογής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, να ενημερώνει με τρόπο πρόσφορο και σαφή το υποκείμενο για τα εξής τουλάχιστον στοιχεία: α) την ταυτότητά του και την ταυτότητα του τυχόν εκπροσώπου του, β) τον σκοπό της επεξεργασίας, γ) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων και δ) την ύπαρξη του δικαιώματος πρόσβασης. 2. ... 3. Εάν τα δεδομένα ανακοινώνονται σε τρίτους, το υποκείμενο ενημερώνεται για την ανακοίνωση πριν από αυτούς ...».

Στο **άρθρο 12** ότι: «1. Καθένας έχει δικαίωμα να γνωρίζει εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν αποτελούν ή αποτέλεσαν αντικείμενο επεξεργασίας. Προς τούτο, ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει υποχρέωση να του απαντήσει εγγράφως ...».

Στο **άρθρο 13** ότι: «1. Το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να προβάλλει οποτεδήποτε αντιρρήσεις για την επεξεργασία δεδομένων που το αφορούν ...», κατά δε την παρ. 2 του ίδιου άρθρου «το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να ζητεί και να λαμβάνει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, χωρίς καθυστέρηση, κατά τρόπο εύληπτο και σαφή, τις ακόλουθες πληροφορίες: α) όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, που τ ο αφορούν, καθώς και την προέλευσή τους ...».

Στο **άρθρο 15** ότι: «1. Συνιστάται Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Αρχή), με αποστολή την εποπτεία της εφαρμογής του παρόντος νόμου και άλλων ρυθμίσεων που αφορούν την

προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και την ενάσκηση των αρμοδιοτήτων που της ανατίθενται κάθε φορά...».

Στο **άρθρο 19** ότι: «1. Η αρχή έχει τις εξής ιδίως αρμοδιότητες: α) ... β) ... γ) ... δ) ... ε) ... στ) ... ζ) ... η) ... θ) ... ι) εκδίδει κανονιστικές πράξεις για τη ρύθμιση ειδικών, τεχνικών και λεπτομερειακών θεμάτων, στα οποία αναφέρεται ο παρών νόμος ...». Στο άρθρο 23 ότι: «Φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που κατά παράβαση του παρόντος νόμου προκαλεί περιουσιακή βλάβη, υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση. Αν προκάλεσε ηθική βλάβη, υποχρεούται σε χρηματική ικανοποίηση. Η ευθύνη υπάρχει και όταν ο υπόχρεος όφειλε να γνωρίζει την πιθανότητα να επέλθει βλάβη σε άλλον. 2.

Η **κατά το άρθρο 932 ΑΚ** χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης για παράβαση του παρόντος νόμου ορίζεται κατ' ελάχιστο στο ποσό των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών, εκτός αν ζητήθηκε από τον ενάγοντα μικρότερο ποσό ή η παράβαση οφείλεται σε αμέλεια. Η χρηματική αυτή ικανοποίηση επιδικάζεται ανεξαρτήτως από την αιτούμενη αποζημίωση για περιουσιακή βλάβη ...». Οι διατάξεις αυτές ερμηνεύονται με βάση α) το σκοπό του Ν. 2472/1997, συνιστάμενο στη διασφάλιση του φιλελεύθερου και δικαιοκρατικού χαρακτήρα της τεχνολογικής ανάπτυξης και την προστασία του ατόμου από την πληροφορική και ψηφιακή τεχνολογία, η οποία παρέχει θεωρητικά και πρακτικά απεριόριστες δυνατότητες συσσώρευσης και συσχετισμού πληροφοριών για όλες τις εκφάνσεις της ιδιωτικής και δημοσίας ζωής του ανθρώπου και επιτρέπει την παραγωγή, με βάση τις ιδιότητες του ως πολίτη, εργαζομένου, ασφαλισμένου, καταναλωτή κλπ, μιας ανάγλυφης εικόνας της προσωπικότητάς του, η οποία τον καθιστά διαφανή και κατά τούτο ελέγξιμο αν όχι και χειραγωγήσιμο και β) υπό το φως των διδαγμάτων της κοινής πείρας, ως κανόνων της λογικής και της ανθρώπινης εμπειρίας, συναγομένων επαγωγικά εκ των επί μέρους εκδηλώσεων της ζωής, της επιστήμης και της τέχνης και χρησιμοποιούμενων προς εξειδίκευση της αόριστης νομικής έννοιας «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα».

Σε περίπτωση δε παραβίασής τους εφαρμογή έχουν οι διατάξεις του άρθρου 23 του Ν. 2472/1997 και του ταυτάριθμου άρθρου της κοινοτικής οδηγίας 95/46/EK, οι οποίες σε συνδυασμό με τις ανάλογα εφαρμοζόμενες διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299 και 932 του ΑΚ, συνάγεται ότι, σε περίπτωση που ο υπεύθυνος επεξεργασίας προκαλεί ηθική βλάβη στο υποκείμενο των προσωπικών δεδομένων, η ευθύνη του πρώτου για χρηματική ικανοποίηση του τελευταίου είναι νόθος αντικειμενική και προϋποθέτει: α) συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη) που παραβιάζει τις διατάξεις του Ν. 2472/1977 ή (και) των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών κανονιστικών πράξεων της αρχής, β) ηθική βλάβη, γ) αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της συμπεριφοράς και της ηθικής βλάβης και δ) υπαιτιότητα, ήτοι γνώση ή υπαίτια άγνοια αφενός των περιστατικών που συνιστούν την παράβαση και αφετέρου της πιθανότητας να επέλθει ηθική βλάβη. Η ύπαρξη υπαιτιότητας τεκμαίρεται και ως εκ τούτου ο υπεύθυνος επεξεργασίας, προκειμένου να απαλλαγεί από την ευθύνη του, έχει το βάρος να αποδείξει ότι ανυπαίτια αγνοούσε τα θεμελιωτικά του πταίσματός του πραγματικά γεγονότα. Για τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης επιδικάζεται, κατ' ελάχιστο όριο, ποσό 2.000.000 δραχμών, εκτός αν ζητήθηκε μικρότερο ποσό ή η παράβαση οφείλεται σε αμέλεια (βλ. ΑΠ 174/2011, ΑΠ 476/2009).

Περαιτέρω, ως προς την έννοια του «προσωπικού δεδομένου», αυτή προσδιορίζεται από το νόμο, ως «κάθε πληροφορία, που αναφέρεται στο υποκείμενο των δεδομένων». Από τη διάταξη αυτή, συνδυαζόμενη και με τις λοιπές του άρθρου 2 του Ν. 2472/1997, όπως αυτές προαναφέρθηκαν, προκύπτει ότι, για να εμπίπτει η «πληροφορία» αυτή στην έννοια του προσωπικού δεδομένου, θα πρέπει να συνδέεται άμεσα με το υποκείμενο και τις, προσωπικού χαρακτήρα, ιδιότητες ή εκδηλώσεις αυτού,

οι οποίες δεν είναι επιδεκτικές δημοσιοποίησης (διάδοσης), εκτός εάν το ίδιο το «υποκείμενο» συγκατατεθεί σε αυτό (βλ. ΑΠ 637/2013, ΑΠ 1770/2005, ΕφΛαρ 67/2017, ΕφΛαρ 470/2017).

II. Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή της, κατά την προσήκουσα εκτίμηση του περιεχομένου του δικογράφου της από το Δικαστήριο, η ενάγουσα εκθέτει συνοπτικά ότι είχε συνάψει με την εναγόμενη τράπεζα την από 16.6.2009 αναφερόμενη σύμβαση δανείου, στους ορούς αποπληρωμής του οποίου, παρά τις προσπάθειές της, δεν κατέστη δυνατό να ανταποκριθεί. Ότι προς τον σκοπό της δικαστικής επιδίωξης της ικανοποίησης της απορρέουσας από την παραπάνω σύμβαση απαίτησής της, η ήδη εναγομένη άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών τη με αριθμό κατάθεσης 509420/7851/2016 αγωγή της, η οποία στρεφόταν τόσο εναντίον της ίδιας (ενάγουσας) όσο και εναντίον άλλων συνεναγόμενων (στα πλαίσια απλής ομοδικίας) οφειλετών της εναγόμενης βάσει άλλων ομοειδών δανειακών συμβάσεων.

Ότι στην παραπάνω αγωγή αναφέρονταν, μεταξύ άλλων, προσωπικά και δη οικονομικά της δεδομένα, των οποίων έλαβαν γνώση, μέσω της κοινοποίησης της εναντίον τους αγωγής, οι λοιποί συνεναγόμενοί της, χωρίς προηγούμενη σχετική ενημέρωση και συγκατάθεσή της. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά, η ενάγουσα ζητεί να υποχρεωθεί η εναγομένη να της καταβάλει, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, το ποσό των 40.000 ευρώ, ως εύλογη χρηματική της ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη συνεπεία της εκ μέρους της επεξεργασίας των οικονομικών προσωπικών της δεδομένων χωρίς τη συγκατάθεσή της, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αναφερόμενης εναντίον της αγωγής, άλλως και επικουρικά από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την ολοσχερή της εξόφληση και τέλος, να καταδικαστεί η εναγομένη στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή αρμόδια μεν φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 7, 9, 10, 11 αρ. 7, 16 παρ. 2, 25 παρ. 2, 664 του ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 23 παρ. 3 του Ν. 2472/1997), που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο να τη δικάσει κατά την προκειμένη ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 664 - 676 του ΚΠολΔ). Ωστόσο, η αγωγή τυγχάνει στο σύνολό της αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, διότι δεν περιέχει τα αναγκαία για τη θεμελίωσή της στοιχεία, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του Ν. 2472/1997.

Τούτο διότι, σύμφωνα με τις εκτιθέμενες παραπάνω στην οικεία μείζονα σκέψη στις παρούσας διατάξεις, ερμηνευόμενες α) σε συνδυασμό προς το σκοπό του Ν. 2472/1997, συνιστάμενο στη διασφάλιση του φιλελεύθερου και δικαιοκρατικού χαρακτήρα της τεχνολογικής ανάπτυξης και την προστασία του ατόμου από την πληροφορική και ψηφιακή τεχνολογία, η οποία παρέχει θεωρητικά και πρακτικά απεριόριστες δυνατότητες συσσώρευσης και συσχετισμού πληροφοριών για όλες τις εκφράσεις της ιδιωτικής και δημόσιας ζωής του ανθρώπου και επιτρέπει την παραγωγή, με βάση τις ιδιότητές του ως πολίτη, εργαζομένου, ασφαλισμένου, καταναλωτή κλπ., μιας ανάγλυφης εικόνας της προσωπικότητάς του, η οποία τον καθιστά διαφανή και κατά τούτο ελέγξιμο αν όχι και χειραγωγήσιμο και β) υπό το φως των διδαγμάτων της κοινής πείρας, ως κανόνων της λογικής και της ανθρώπινης εμπειρίας, συναγομένων επαγωγικά από τις επιμέρους εκδηλώσεις της ζωής, της επιστήμης και της τέχνης και χρησιμοποιούμενων προς εξειδίκευση της αόριστης νομικής έννοιας «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», η επίκληση από τον διάδικο (ενάγοντα) για τη θεμελίωση της ιστορικής της αγωγής του, στα πλαίσια πολιτικής δίκης στην οποία γίνεται χρήση, για την εξυπηρέτηση της οικονομίας της, του δικονομικού δικαιώματος συνεναγωγής περισσότερων προσώπων (απλή ομοδικία, άρθρο 74 του ΚΠολΔ), των οικονομικών στοιχείων του δανειολήπτη που τηρούνται με τη

συγκατάθεσή του από την ενάγουσα τράπεζα και τα οποία αφορούν την εξέλιξη της δανειακής του σύμβασης, στην οποία και στηρίζεται η απαίτηση της ενάγουσας τράπεζας σε βάρος του δεν συνιστά, άνευ ετέρου, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ούτε παραβίαση της σφαίρας των ατομικών δικαιωμάτων του αντιδίκου του (εναγομένου), δηλαδή προσβολή της σωματικής, ηθικής ή πνευματικής συγκρότησής του και μάλιστα παραγωγική ηθικής βλάβης, ώστε να δικαιολογείται, προς ηθική παρηγοριά και ψυχική ανακούφιση, η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης, κατ' άρθρο 932 του ΑΚ (πρβλ. ΑΠ 1770/2005).

Πλην όμως, στην προκειμένη περίπτωση, στην αγωγή γίνεται λόγος αόριστα περί επεξεργασίας προσωπικών και δη οικονομικών δεδομένων της ενάγουσας, χωρίς να αναφέρεται ειδικότερα α) ποια ήταν τα δεδομένα αυτά (μόνον έμμεσα μπορεί να συναχθεί ότι εννοούνται η δανειακή της σύμβαση και η κίνηση του συνδεδεμένου με αυτήν αλληλόχρεου λογαριασμού της), β) ποιος κύκλος προσώπων έλαβε γνώση των προσωπικών της δεδομένων πέραν των προσώπων που θα γίνονταν ακροατές των εν λόγω δεδομένων λόγω της δημοσιότητας της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού και γ) σε ποια συγκεκριμένη επεξεργασία υπεβλήθησαν εκ μέρους της εναγόμενης, ώστε να κριθεί αν οι σχετικές ενέργειές της εμπίπτουν στην έννοια της επεξεργασίας, όπως διαγράφεται αυτή στην παραπάνω διάταξη του άρθρου 2 εδ. δ' του Ν. 2472/1997.

Επομένως, η υπό κρίση αγωγή τυγχάνει στο σύνολό της απορριπτέα, ως απαράδεκτη, λόγω της αοριστίας της, κατ' αποδοχή και της σχετικά υποβληθείσας εκ μέρους της εναγόμενης ένστασης αοριστίας ως βάσιμης.

Τέλος, η δικαστική δαπάνη της εναγομένης πρέπει να επιβληθεί σε βάρος της ενάγουσας, λόγω της εν όλω ήττας της στην υπόθεση (άρθρα 176 και 191 αρ. 2 του ΚΠολΔ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την ενάγουσα στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης της εναγομένης, την οποία προσδιορίζει στο ποσό των οκτακόσιων (800) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Σχόλιο

Η απόφαση ορθά κρίνει ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μέσω της άσκησης αγωγής κατά πολλών συνεναγομένων οι οποίοι συνδέονται μεταξύ τους μόνο με τον δεσμό της απλής ομοδικίας δεν συνιστά παράνομη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων.

Αυτό που παραλείπει να αναλύσει είναι το γεγονός ότι δεν θα μπορούσε ένας νόμος περί προσωπικών δεδομένων να τροποποιήσει σιωπηρά έναν άλλο νόμο και δη τα δικαιώματα που δίνει ο ΚΠολΔ στους διαδίκους.

Τέλος, σήμερα αντί η ισχύουσα ευρωπαϊκή νομοθεσία για τα προσωπικά δεδομένα εξαιρεί την εφαρμογή της από τους τομείς της ασφάλειας (άρθρο 2 του κανονισμού) και θα ήταν ευχής έργον αν

μπορούσαμε να δούμε αποφάσεις με όνομα και επώνυμο, όπως στο εξωτερικό, όχι μόνο λόγω της ευκολίας δημοσίευσής τους και πρόσβασης σε αυτές μεγαλύτερου αριθμού ενδιαφερομένων, αλλά και λόγω της ευκολότερης κατανόησης των περιστατικών που έλαβε υπόψη του δικαστήριο στον υπαγωγικό του συλλογισμό, για να φθάσει το πόρισμα του συλλογισμού και το σχετικό διατακτικό. Άλλωστε θα ήταν ευχής έργο αντί να δούμε και άλλες έννομες τάξεις να προχωρούν σε ανωνυμοποίηση των αποφάσεων, να δούμε και τις προτάσεις των μερών στην θέση που τους αναλογεί στην δημιουργία της σχετικής νομολογίας.

Κωστής Κρμιζής
Δικηγόρος Αθηνών & Νέας Υόρκης